

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Φως και στήριγμα για τη σύγχρονη ζωή ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουναίνοις

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το πρωί της Παρασκευής 9 Μαΐου 2025, η τοπική Εκκλησία τίμησε με ιδιαίτερη λαμπρότητα τη μνήμη του αγίου και ενδόξου οσιομάρτυρος Νικολάου του εν Βουναίνοις, στον ιερό τόπο της ασκήσεως, του μαρτυρίου και της ταφής του. Ο Άγιος, προστάτης της νεολαίας της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων και μέλος της χορείας των τοπικών Αγίων, εορτάστηκε στο Ιερό Προσκύνημα όπου

και φυλάσσεται το ιερό λείψανό του.

Στο πλαίσιο της πανηγύρεως, ο Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε της ακολουθίας του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, με τη συμμετοχή πλήθους πιστών.

Το εσπέρας τελέσθηκε η Μεθέορτος ακολουθία του Εσπερινού μετά Παρακλητικού Κανόνος και των Εγκωμίων του Αγίου.

Μετά την ολοκλήρωση της Θείας Λειτουργίας και της εορταστικής ακολουθίας, ο

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, στην ομιλία του, επανέφερε στην καρδιά και το νου των πιστών τη σημασία της πνευματικής μαρτυρίας του Αγίου Νικολάου. Στην εξαιρετική αυτή ευκαιρία, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε το παράδειγμα του Αγίου ως φως και στήριγμα για την σύγχρονη ζωή, προσφέροντας στους πιστούς πολύτιμες σκέψεις για την πίστη, την αφοσίωση και την αγάπη προς το Θεό και την Εκκλησία. Μέσα από τα λόγια του, **ο Άγιος Νικόλαος αναδύθηκε ως φάρος ελπίδας** και ως πρότυπο για τη νεολαία της Ιεράς Μητροπόλεως, που συνεχίζει να τονίζει τη διαχρονική σημασία της αληθινής μαρτυρίας στην καθημερινότητά μας.

Αναλυτικά ανέφερε:

«Είπαμε και γνωρίζουμε και πρέπει να γνωρίζουμε, ότι ο τέταρτος Ευαγγελιστής, ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, συνέγραψε το Ευαγγέλιό του το 100 μ.Χ. Ήδη υπήρχαν χριστιανικές κοινότητες και αυτό το ιερό Ευαγγελικό κείμενο, είναι ευχαριστιακό κείμενο, το οποίο το χρησιμοποιούσαν οι χριστιανοί της Εφέσου και στη συνέχεια είχε μετάδοση και στις άλλες περιοχές, για να το διαβάζουν κατά την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας.

Για αυτό λοιπόν και ο Ευαγγελιστής Ιωάννη, σήμερα, αναφέρεται σε χριστιανούς και τους λέγει σε χρόνο παρακείμενο, μετοχή. Λέγει ο Κύριος προς τους πιστούς και ήταν ενταγμένοι μέσα στο σώμα της Εκκλησίας. Γιατί; Γιατί κατηγορούσαν τους χριστιανούς ότι πραγματοποιούσαν μυστήρια θιέστια, σφάζοντας δηλαδή παιδιά και τα τρώγανε, έναντι της διδασκαλίας της Θείας Ευχαριστίας. Γι' αυτό λοιπόν μιλάει σε βαπτισμένους και πιστούς χριστιανούς, στους οποίους δεν θα μπορούσε να κατηγορηθεί ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και τους λέγει και καταγράφει τα λόγια του Κυρίου. «Εγώ είμαι», λέει ο Άγιος Ιωάννης. «Είμαι το ψωμί, το οποίο σας δίνω, εκτός από βιολογική δύναμη και ζωή για να ζήσετε, σας δίνω και ουράνια ζωή». Πνευματική κατάσταση. Γι' αυτό και κάνει αυτή την αντιπαραβολή και υπενθυμίζει στους εξ εβραίων χριστιανούς, «οι πατέρες σας», λέγει, «έφαγαν το μάννα και απέθαναν. Όμως αυτό, το σώμα μου και το αίμα μου δηλαδή, είναι η ζωή, είναι αιώνια ζωή». Και αναπτύσσει πράγματι και καταγράφει ο Ιωάννης και αναπτύσσει αυτήν την πολύ ωραία διδασκαλία, περί του άρτου του ζώντος, του «εκ του ουρανού καταβάντος», αυτού που κατέβηκε από τον ουρανό. Ο ενανθρωπίσας Θεός, δηλαδή ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος κατά την βραδιά της Μεγάλης Πέμπτης μας παρέδωσε τα ιερά μυστήρια, του να τρώμε το σώμα Του και να πίνουμε το αίμα Του, στηρίζοντας αληθινή ζωή και σωτηρία.

Γι' αυτό και τελειώνει το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα σήμερα, γιατί είπαμε ότι από την Κυριακή το βράδυ, από το Μέγα Σάββατο το βράδυ, μετά την Ανάσταση, που έχει πλέον ξημερώσει η Κυριακή του Πάσχα, μέχρι και την Κυριακή της Πεντηκοστής, αναγιγνώσκουμε στις Εκκλησίες μας τις περικοπές από το κατά Ιωάννη Ιερό Ευαγγέλιο, γιατί είναι το πιο θεολογικό κείμενο, το οποίο απευθύνεται σε χριστιανούς βαπτισμένους, γιατί είχαμε βαπτίσματα στην Αγρυπνία του Μεγάλου Σαββάτου, και τα τρία πρώτα Ευαγγελικά κείμενα τα χρησιμοποιούσαν ως κατηχητικά κείμενα στην πρώτη εκκλησία και το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο ήταν το ανάγνωσμα για τους ήδη βαπτισμένους χριστιανούς, οι οποίοι είχαν φωτιστεί, είχαν πάρει το βάπτισμα της σωτηρίας και ήταν άγιοι της πίστεως, εν δυνάμει Άγιοι. Λοιπόν, και γι' αυτό τελειώνει το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα και τους λέγει ότι «αυτός, ο οποίος τρώει το σώμα μου και πίνει το αίμα μου, θα τον αναστήσω στην έσχατη ημέρα». Είναι λοιπόν κείμενο, όχι μόνο ευχαριστιακό, αλλά και

εσχατολογικό κείμενο.

Μας ομιλεί για την παρουσία του ζώντος Θεού στη ζωή των ανθρώπων, αλλά ο αναστημένος Χριστός, μας το ξεκαθάρισε ο ίδιος. Πόσες φορές παρουσιάστηκε μετά από την Ανάστασή Του, 11 καταγράφουν οι Ευαγγελιστές, στην πραγματικότητα ήταν 12, αφού η πρώτη παρουσία του ήταν στη μητέρα Του. Αλλά επειδή εύκολα η μητέρα Του θα μπορούσε να πει ότι αναστήθηκε ο υιός της, το αναφέρει ελαφρά, ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος. Γιατί ο Μάρκος; Γιατί ήταν ακουστής του Αποστόλου Πέτρου και τη διδασκαλία του Αποστόλου Πέτρου έγραψε στο Ευαγγέλιο του. Ο Απόστολος γνώρισε τον Ιησού, ενώ ήταν πολύ νεαρός, έφηβος, και δεν μπορούσε ακόμη να αρχίσει να γράφει, δεν είχε τη δυνατότητα και τη γνώση όλων αυτών των γεγονότων που είχαν πράγματι γίνει.

Αυτό λοιπόν, είναι η μαρτυρία της Αναστάσεως του Χριστού. Ο αναστημένος Χριστός, που παρουσιάστηκε στους μαθητές του, και όπως γράφουν οι πράξεις των Αποστόλων, στους Εβδομήκοντα και στους 500 αδελφούς, για τους επιβεβαιώσει ότι αναστήθηκε, και για να τους στείλει να κηρύξουν, τι να κηρύξουν; κάποιον ο οποίος έγινε άφαντος; τον Αναστημένο Κύριο τους έστειλε και τους παρουσιάστηκε, στην αρχή λοιπόν, δεν τον καταλάβαιναν. Ενετέρα μορφή.

Αλλά, αυτό μας το ερμηνεύει το τέταρτο εωθινό κείμενο, το οποίο διαβάζουμε στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, όπου αναφέρεται ότι ο Κύριος εμφανίστηκε στους μαθητές Του σε άλλη μορφή, όταν πορεύονταν προς Εμμαούς, μαζί με τον Λουκά και τον Κλέοπα. Και όταν έφτασαν εκεί, οι μαθητές παρακάλεσαν τον άγνωστο «ξένο» να μείνει μαζί τους, επειδή ήδη ήταν αργά και έπεφτε η νύχτα. Όταν κάθισαν στο τραπέζι και έκοψαν τον άρτο, τότε άνοιξαν τα μάτια τους και αναγνώρισαν ότι ήταν ο Αναστάς Κύριος.

Αυτό μας διδάσκει ότι ο Χριστός, παρουσιάζεται σε εμάς μέσα στην Ευχαριστία, δηλαδή στην κλάση του Άρτου, στο σώμα Του και στο αίμα Του. Εκεί έχουμε τον ζωντανό και Αναστημένο Κύριο μας Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και σήμερα μας ομιλεί και μας λέει ότι Αυτός είναι ο Άρτος, ο οποίος κατέβηκε από τον ουρανό και προσφέρεται στους ανθρώπους, ώστε να ζήσουν αιώνια ζωή, αληθινή ζωή.

Ο Άγιος Νικόλαος, τον οποίο τιμούμε σήμερα στο ιερό προσκύνημα, στον τόπο του μαρτυρίου και της ταφής του, τον αγίασε με τους ασκητικούς του αγώνες και με το μαρτυρικό του αίμα, πιστεύοντας στον Αναστημένο Ιησού Χριστό και βιώνοντας τον Χριστό στη ζωή του. Γι' αυτό και εγκατέλειψε όλες τις κοσμικές του δόξες και εξουσίες και ήρθε σε αυτόν τον τόπο, όπου μας τον χάρισε ο Θεός.

Όπως ήθελε και όταν ήθελε, και μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα, μέσω της ασθένειας ενός ανθρώπου από την Ανατολή, παρουσιάστηκε ο Άγιος, και εδώ,

ανακαλύφθηκε ο τόπος του μαρτυρίου και το ιερό του λείψανο. Έτσι, φτιάχτηκε αυτός ο τόπος, και τον έχουμε εμείς ως βεβαία παρουσία του Αγίου, εν τω ονόματι του Αναστημένου Ιησού Χριστού. Εν τέλει, μας λέει το Ευαγγέλιο, ότι ο Χριστός θα μας αναστήσει όλους κατά την εσχάτη ημέρα. Αν το σκεφτούμε έξω από την πνευματική μας κατάσταση, βλέποντας έναν τάφο και τον προσκυνούμε, δεν είναι τίποτα, αλλά στην πραγματικότητα ερχόμαστε και προσκυνούμε τον προθάλαμο της Ανάστασης, τον τόπο που επιβεβαιώνει την ταφή ενός ιερού προσώπου. Όπως οι μυροφόρες γυναίκες μας πιστοποίησαν το κενό μνημείο του Αναστημένου Χριστού και έγιναν οι κήρυκες της Ανάστασης μαζί με τους Αποστόλους, έτσι και ο Άγιος Νικόλαος επιβεβαιώνει αυτό το γεγονός.

Λέει, λοιπόν, «εμάχοντο» εκείνοι που άκουγαν τον Χριστό και απορούσαν και έλεγαν: «Τι μας λέει τώρα; Θα φάμε τη σάρκα Του και θα πιούμε το αίμα Του;» Αυτό που αναφέρεται εδώ, τον κατηγορούσαν οι εχθροί του Χριστού και οι μαθητές Του. Αν διαβάσουμε την απολογία του μεγάλου φιλοσόφου, ρήτορα και απολογητή Αθηναγόρα του Αθηναίου, θα δούμε ότι καταγγέλλει και ομολογεί ότι οι Χριστιανοί, κατά την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας, δεν τρώνε σάρκα ανθρώπου, αλλά τον Άρτο και το Αίμα του Χριστού, του ζώντος και Αναστημένου Κυρίου. Εμείς, τρώγοντας τον Άρτο και πίνοντας το Αίμα Του, συμμετέχουμε στη ζωή Του και ανασταινόμαστε μαζί Του στην αιώνια ζωή.

Αδερφοί μου, εύχομαι να μετέχουμε στη δόξα του Αναστημένου Χριστού, δια πρεσβειών του Αγίου Ενδόξου Οσιομάρτυρος Νικολάου, που εδώ στην περιοχή αυτή αγίασε και έδωσε τη ζωή του για την πίστη στον Ιησού Χριστό. Ο Άγιος Νικόλαος είναι το άριστο παράδειγμα της δόξας του Θεού σε αυτόν τον τόπο, στον οποίο προσήλθαμε όλοι εμείς για να προσκυνήσουμε και να ενδυναμωθούμε. Ας κρατήσουμε τη ζωή του και την πίστη του ζωντανή στην καρδιά μας, ώστε να μας σκεπάζει και να μας οδηγεί στην αληθινή ζωή του Αναστημένου Χριστού».

